

τύχη, ἐπίσης ὦρα! ὡς ἡ πρὶν, σὰς περιμένει. Ὁ μέλας ἀετὸς ἔπαται ὑπὲρ αὐτὸν τοῦ λέοντος τοῦ Ἀγίου Μάρκου καὶ οἱ πόδες τῶν Γερμανῶν ὀρχοῦνται εἰς τ' ἀνάκτορα τῶν Δογῶν. Σίγα, νυκτερινὴ ἀρμονία! Παύσατε ἄφρονες θόρυβοι τοῦ χοροῦ. Μὴ ἀκουσθῇ πλεόν ἱερὲς ὕμνε τῶν ἀλγέων! παῦσε νὰ ψιθυρίζῃς Ἀδριατικὴ! Σδέσθῃτε λυγρία τῇ Παναγίᾳ: κρύφθῃτε διὰ παντὸς ἀργυρὰ βασιλὶς τῆς νυκτός! δὲν εὐρίσκονται πλέον ἔντοιοι ἐν τῇ Ἐννεσίᾳ!

Ὁνειρεῖσθε, εἴμεθα ἐν ἑορτῇ; Ναί! ναί, ἀς χορεύωμεν, ἀς γελῶμεν, ἀς ἄδωμεν! Εἶνε ἡ ὥρα καθ' ἣν ἡ σκία τοῦ Φαλιέρου κατέρχεται βραδέως τὴν κλίμακα τῶν Γιγάντων καὶ κἀκεῖται ἀκίνητος ἐπὶ τῇ τελευταίᾳ βαθμίδῃ. Ἀς χορεύωμεν, ἀς γελῶμεν, ἀς ἄδωμεν! διότι ἐντὸς ὀλίγου ἡ φωνὴ τοῦ ὠρολογίου θὰ εἴπῃ: Μεσονύκτιον! καὶ ὁ χορὸς τῶν νεκρῶν θὰ ἔλθῃ νὰ κράξῃ εἰς τὰ ὧτά μας: Δουλεῖα! δουλεῖα!

[Ἐπειτα τὸ τέλος.]

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΕΛΙΣ

Αἱ ἐκλογαὶ ἐπερατώθησαν τέλος πάντων, ἡ δὲ στερεότυπος ῥησις «ἡ τυγχία καὶ τὰ ξίς», ἐβασίλευσε καθ' ὅλον τὸ κράτος, καίτοι, ἡ ἀπὸ πολλοῦ προκηρυχθεῖσα πάλῃ διεξήχθη σφοδρὰ καὶ πεισματώδης.

Ὁ τύπος, πάντοτε πρωτεργάτης ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἀγῶσιν, ἐδημοσίευσεν πυριφλεγῆ ἄρθρον, καυτηριάζοντα τοὺς ἀντιφρονούντας ἢ ἐξυμνοῦντα τὰς ἀρετὰς τῶν ὁμοδόξων, μὴ ἐξαρκῶν δὲ φκίνεται εἰς τὴν διαλεύκκυσιν ὅλων τῶν γενικῶν καὶ μερικῶν ζητημάτων, προσεκάλεσεν εἰς ἐφεδρεῖαν ἄλλας ἀπὸ ἐπὶ τῶν κεκοιμημένων ἐφημερίδας καὶ ὑπερηξήθη κατὰ τὸν ἀριθμὸν διὰ νέων ἐθελοντῶν, ὧν τὰ ἡρωϊκὰ ὀνόματα θὰ διασώσῃ μίαν ἡμέραν ἡ ἱστορία...

Ἐκαστὴν ἐπαρχίαν, ἐκαστὴν πόλιν κατακλύπτει νῦν μέγα νέφος, ἀποτελούμενον ἐκ καπνοῦ ἀφειδῶς καὶ λαϊμάργως καταναλωθέντος ὑπὸ τῶν ἐκλογέων, ἐν τῷ μέσῳ δὲ διακρίνονται ἀκτινοβολοῦντα τὰ πρόσωπα τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ λαοῦ, ἀπαρκαλλάκτως, ὅπως ἐν ταῖς τελευταίαις σκηναῖς τῶν ἡρωϊκῶν δραμάτων παρίσταται ἡ ἀποθέωσις τῶν ἡρώων, τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀνδρείας, ὅπως εἰς τὸν Φάουσι τέλος, παρίσταται ὁ ἄγγελος ἐντὸς αἰγλῆς φωτεινῆς. Κάτωθεν δὲ τοῦ νέφους, φαίνονται τὰ σώματα τῶν ἀποτυχόντων, τῶν ἡττηθέντων ἐν τῷ ἀγῶνι, τῶν ὠχρὰ, συνωφρυσμένα καὶ περιλυπα, ὥστε σὲ ἀναγκάζουσι νὰ εἴπῃς:

— Ἀς ἐκτίθενται μόνον, ὅσοι χρειάζονται, διὰ νὰ ἐπιτυχάνουν ὅλοι!...

✱

Ἦδη τὸ ἔθνος κέκτῃται 244 πατέρας γνησίους καὶ 420 ἀποτυχόντας, ἀλλ' ἐλπίζοντας ἐν προσεχεῖ ἐκλογῇ ν' ἀνδειχθῶσι καὶ αὐτοὶ τοιοῦτοι. Τοῖς τὸ εὐχόμεθα. Οἱ μὲν ψάλλουσι τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, μειδιῶντες καὶ πλήρης χαρᾶς, οἱ δὲ, κατηφεῖς ψιθυρίζουσι: Τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον ἐγὼ εἰμί...

Προσεχῶς λοιπὸν κηρύσσεται ἡ ἐναρξὶς τῆς 10ῆς περιόδου τῆς Ἑλληνικῆς βουλῆς, δηλαδὴ σημειοῦται ὁ δέκατος κοινοβουλευτικὸς σταθμὸς τοῦ ἔθνους.

Πάντες δὲ μετὰ χαρᾶς, ἐντεῦθεν στρεφόμενοι πρὸς τὸ παρελθόν, βλέπομεν μετὰ δικαίας ὑπερηφανείας τὴν πρόοδον, ἣν ἐ-

ποιήσαμεν ἐκλέγοντες ἐλευθέρως τοὺς ἀντιπροσώπους ἡμῶν, ὡς οἱ μᾶλλον πεπολιτισμένοι λαοὶ λησμονοῦμεν τὰς ἀσχημίας τοῦ παρελθόντος, τοὺς ἀποκλεισμούς, τὰς ἐπεμβάσεις, τὰς δωροδοκίας καὶ τὰ λοιπὰ δουρικὰ τεχνάσματα, ἐνατενίζομεν δὲ πρὸς τὸ μέλλον, εὐέλπιδες καὶ εὐχόμενοι τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐθνικῶν μας πόθων.

Καὶ μία σκέψις ἐκλογικὴ, ἥτις δέον νὰ σημειωθῇ, ὡς χαρακτηριστικὴ τῆς ἐποχῆς καὶ τῆς καλῆς καρδίας μερικῶν γερόντων.

— Ποίους ἐψήφισες γέρο-πατέρα;

— Νὰ σοῦ πῶ, παιδί μου, ἐγὼ εἶμαι γέρος καὶ σήμερ' αὖριο πεθαίνω. Γεκτὶ νὰ παραπονέσω κανένα; ὅλοι εἶνε ῥωμαῖοι, ὅλοι ἀγαποῦν τὴν πατρίδα. Σὲ ὅλους ἐρρίζα ἄσπρο!

✱

Τὰ παραδείγματα τῆς τιμιότητος κατήντησαν τόσον σπάνια ἐν τῷ κόσμῳ, ὥστε πάντοτε μετὰ χαρᾶς ἀναφέρονται καὶ μετὰ χαρᾶς ἀναγινώσκονται.

Ἰδοὺ ἔν, ἐκ τοῦ ὁποῦ, ἐκτὸς ἄλλων, ἐξάγεται, ὅτι καὶ τὸ μηδενικόν, ἔχει καὶ ποτε ἡ μᾶλλον πάντοτε, πολλὴν ἀξίαν.

Πτωχὴ τις γράφει παρουσιάσθη εἰς βαθύπλουτον τραπεζίτην, ζητοῦσα βοήθημα ἐκ 5 ταλλήρων, ἵνα πληρώσῃ τὸ ἐνοίκιόν της. Ὁ οἰκοδεσπότης, σκληρὸς ἄνθρωπος, θὰ τὴν ἀπεδίωκε καὶ ὅλη της ἡ οἰογένεια θὰ ἐρρίπτετο εἰς τοὺς πέντε δρόμους.

Ὁ τραπεζίτης τὴν ἠρώτησε περὶ τῶν τέκνων της, περὶ τῶν μέσων τῆς ζωῆς των, καὶ κατανυγὲς ἐκ τῶν ἀπαντήσεων της, τῇ ἔδωκε ἔνταλμα πρὸς τὸν ταμίαν του, ἵνα τῇ μετρήσῃ ἐκεῖνος, τὸ αἰτηθὲν ποσόν.

Ἄλλ' ὁ ταμίας, ἀντὶ 5 ταλλήρων, τῇ ἐμέτρησε 50.

— Δὲν ἐζήτησα τόσα.

— Ἀλλὰ τόσα διατάσσομαι νὰ σὰς δώσω.

— Δὲν εἶνε δυνατὸν, παιδί μου, θὰ ἔγινε κανένα λάθος.

— Καὶ ὅμως τὸ ἔνταλμα, εἶνε καθαρὸ γράμμενον.

— Ἰσως κατὰ λάθος, προσέθηκεν ἐν μηδενικόν. Δὲν τὰ δέχομαι τὰ 50. Δότε μου τὴν ἀπόδειξιν, διὰ νὰ τὴν διορθώσῃ ὁ ἴδιος.

Ἡ χήρα ἐπανέρχεται εἰς τὸν τραπεζίτην καὶ τῷ ἐξηγεῖ τὸ πρᾶγμα.

— Ἐχετε δίκαιον, λέγει οὗτος, ἔκκαμα λάθος ἐν μηδενικόν. Τώρα τὸ διορθῶ. Φέρε πάλιν τὸ ἔνταλμα εἰς τὸν ταμίαν μου, καὶ λάβε σὲ παρακκλῶ, ὅτι καὶ ἂν σοῦ δώσῃ.

Ὁ γενναῖος τραπεζίτης, βαθεῖως συγκινηθεὶς, ἀντὶ ν' ἀφαιρέσῃ, προσέθηκεν ἀκόμη ἐν μηδενικόν καὶ τὰ 500 ἐκεῖνα ταλλήρα, τὸ βραβεῖον τῆς ἀρετῆς, ἐχρησίμευσαν εἰς τὴν πτωχὴν χήραν, ἵνα ἀναθρέψῃ ἐν εὐημερίᾳ τὰ τέκνα της.

✱

Οἱ Μαῦροι βασιλεῖς, δύνανται νὰ νυμ-

φρωθῶσιν ὅσας γυναῖκας θέλουσιν. Ἄλλ' ὅταν εἶνε Μουσουλμάνοι, ὀφείλουσι ν' ἀρκεσθῶσιν εἰς τέσσαρας μόνον, ὡς νὰ μὴ ἦτο δυσβάστακτον βάρος καὶ μία μόνη!

— Ἐμῖρῃ τῆς Χαμέρας! ἦδη, ὅτε ἡ σπάσθης τὸν ἰσλαμισμόν, πρέπει νὰ ἐγκαταλείψῃς τὰς πολλὰς γυναῖκας. Σοὶ ἐπιτρέπω μόνον, νὰ ἐκλέξῃς τὰς τέσσαρας καλλιτέρας, καὶ μετ' αὐτῶν νὰ διέλθῃς τὴν ζωὴν σου!

Ταῦτα, διέταξεν ὁ δεσπότης Ὁσμάν, καὶ ἔνευσε τῷ Ἐμῖρῃ, ν' ἀποσυρθῇ.

Ὁ ἀτυχὴς Ἐμῖρῃς, μετέβη εἰς τὸν γυναικωνίτιν του. Οἱμοὶ! θὰ ἐγκατέλειπεν ὅλα ἐκεῖνα τὰ οὐρὶ, ὅλους τοὺς ἀγγέλους, οὓς ἀπὸ περάτων τοῦ βασιλείου του εἶχε συλλέξει.

Ἦρχισε λοιπὸν νὰ ἐξετάζῃ τὰ προτερήματα ὅλων, τὸ κάλλος, τὴν νεότητά, τὴν καταγωγὴν, τὴν ἀγαθότητα τῆς καρδίας, τὸν ἔρωτα! Παρέβαλε, συνέκρινε καὶ ἐξέλεξε μετὰ κόπου πολλοῦ, τέσσαρας μόνον.

Ἦσαν πρᾶγματικοὶ ἄγγελοι ἐκεῖναι, συνενοῦσαι ὅλας τὰς ἀρετὰς τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς.

Τὰς προσήγαγεν εἰς τὸν Ὁσμάν, καὶ ὁ Ὁσμάν ἐθαμβώθη!

— Αὐταί, τὸν ἠρώτησεν, εἶνε αἱ ὠραιότεραι τῶν γυναικῶν σου;

— Οὐδεμία ἐν τῷ κόσμῳ, δύναται νὰ συγκριθῇ πρὸς αὐτάς...

— Τότε, Ἐμῖρῃ μου, ἔκλεξον τέσσαρας ἄλλας. Αὐτὰς θὰ τὰς πᾶρω ἐγὼ!...

✱

Ἰδοὺ δὲ καὶ ἡ αἰτία, δι' ἣν οἱ Μουσουλμάνοι, νυμφεύονται πολλὰς γυναῖκας. Τὴν παραθέτω χάριν τῶν ἀναγνωστριῶν μου, ἐκ τῶν ὁποίων — ἐλπίζω — οὐδεμία ἦνε Μωαμεθανή.

Ἡ πριγκίπισσα τοῦ Κονδέ, συνομιλοῦσα πρὸς τὸν πρεσβευτὴν τοῦ Μαρόκου, τὸν ἠρώτησε ποτέ.

— Διατί νὰ ἔχετε τόσας πολλὰς γυναῖκας; Δὲν σὰς ἀρκεῖ τάχα μία;

— Κυρία μου, ἀπήντησεν ὁ εὐφυὴς καὶ φιλόφρων πρεσβευτής, ἡ πολυγαμία ἐπιτρέπεται παρ' ἡμῖν δικαίως, διὰ τὸν ἐξῆς λόγον: Δὲν δυνάμεθα νὰ εὐρωμεν, παρὰ εἰς τὰς πολλὰς γυναῖκας, τὰ θέλητρά καὶ τὰς ἀρετὰς, αἵτινες ἐν Εὐρώπῃ συγκεντροῦνται εἰς μίαν μόνην!

✱

Μετὰ τὴν κηδεῖαν πενθερᾶς:

— Ἐ, τί κλαίεις τώρα; Θὰ τὴν ἀναστήσῃς μετὰ τὰ δάκρυά σου;

— Ὁχι! καὶ θὰ ἔκλαια ἐγὼ ἂν τὸ ἐφοβούμην αὐτό;

Δάμ.

Ἐξεδόθη ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Κορίννης» τὸ διήγημα τοῦ κ. Γρηγορίου Δ. Ξινοπούλου:

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΟΓΟΝ

ΤΟ ΤΡΙΑΚΟΣΙΑΡΑΧΜΟΝ ΕΠΑΘΛΟΝ

Πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ τῶν ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ καὶ τιμᾶται δρ. 1.50. Εἰς τοὺς συνδρομητάς μας παρέχεται μόνον ἀντὶ δρχμῆς.